

SENTÈNCIA 98-57 DEL 17 DE DESEMBRE DE 1998

PROJECTE DE CONSTRUCCIÓ D'UN VIAL. COMÚ DE LA MASSANA. Desestimació de la petició per silenci. Instrucció dels expedients administratius. Reglament de normativa constructiva de la Parròquia de La Massana de 27 de setembre de 1996. Presentació obligatòria d'un avantprojecte. No ho era el presentat.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- Els agents, que són propietaris d'uns terrenys situats en l'indret conegut com P.del B., a La Massana, van demanar una autorització a l'Hble. Comú per realitzar un camí asfaltat, d'uns 650 metres de longitud per 8 d'ample, que hi permetés l'accés. La petició, presentada el 22 d'agost de 1997, no va obtenir resposta de l'Administració local.

2.- El 7 de novembre de 1997 es va interposar una demanda a la Batllia contra la desestimació, per silenci administratiu del Comú, de la sol·licitud mencionada, justificant la manca d'interposició de recurs administratiu previ davant el Govern, i, en relació a la qüestió de fons, adduint el dret a executar l'obra de la qual se'n presentava l'avantprojecte.

3.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació de Comú, que el va contestar oposant l'excepció de manca de recurs d'alçada davant el Govern. En relació al fons, posava en relleu la notòria insuficiència de la documentació presentada per poder atorgar o denegar l'autorització, tal com la preveu, pels avantprojectes de construcció, el Reglament de normativa constructiva del Comú aprovat l'any 1996.

4.- La Secció administrativa de la Batllia, en la sentència número 98-034, de 12 de maig de 1998, va rebutjar l'excepció de manca de recurs administratiu previ, va desestimar la demanda, declarant ajustada al dret la desestimació per silenci de la sol·licitud formulada pels agents, i no feia cap pronunciament sobre el pagament de les costes del procés.

5.- Contra aquesta sentència va presentar recurs d'apel·lació la representació processal dels agents al·legant que, mitjançant l'avantprojecte,

l'únic que es volia era el reconeixement del dret a obrir el vial, sense perjudici de la petició que calia formular posteriorment, amb la presentació d'un projecte definitiu, més detallat. S'addueix també que si existien defectes, el Comú havia d'haver requerit als sol·licitants per tal de sanar-los. Demana l'estimació del recurs amb el reconeixement del dret dels agents a procedir a l'obertura d'un accés als seus terrenys i la condemna del Comú al pagament de les costes d'ambdues instàncies, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

6.- De l'escrit anterior se n'ha donat trasllat a la representació del Comú de La Massana, que ha demanat la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència de la Batllia, adduint que la documentació constitutiva de l'avantprojecte era tant incompleta que, en qualsevol cas, no era susceptible d'esmena i que, a més, no acomplia les exigències que, pel que fa la presentació de sol·licituds com la dels agents, prescriu el Reglament de normativa constructiva de la parròquia.

7.- Les parts havien demanat la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions escrites, que han presentat en temps i forma, i posteriorment han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els recurrents en aquesta segona instància mostren la seva disconformitat amb la sentència de la Secció administrativa de la Batllia que va declarar ajustada al dret la desestimació, per silenci administratiu, d'una petició d'autorització per construir i asfaltar un vial de 650 metres que permeti l'accés a uns terrenys de la seva propietat, situats en el lloc conegut com P. del B., a La Massana.

Posen en relleu l'incorrecte tractament que la seva petició va rebre per part dels serveis administratius de l'Hble. Comú, en la mesura que, si la documentació justificativa de la seva pretensió era insuficient per permetre a l'autoritat competent de prendre una decisió amb ple coneixement de causa, que és el que exigeix l'article 114 del Codi de l'Administració per instruir adequadament els expedients, calia requerir-los de subsanació en lloc de deixar passar el termini de dos mesos i donar lloc a un acte administratiu desestimatori per efecte del silenci negatiu.

És cert que, en principi, és aquesta la forma correcta d'actuar, per part de les Administracions públiques, quan una sol·licitud d'un interessat no reuneix els requisits indispensables per a un pronunciament en dret, però la manca de requeriment administratiu per tal que se sanin les deficiències documentals no permet obtenir allò que es demana si no es compleixen els requisits que les normes aplicables estableixen per atorgar-ho.

Tercer.- El Reglament de normativa constructiva de la parròquia de La Massana, de 27 de setembre de 1996 (BOPA núm. 70, de 9 d'octubre de 1996) que té per objectiu ordenar el creixement de la parròquia mentre no es publiquin les ordinacions definitives, amb la finalitat -com diu l'exposició de motius- de preservar l'entorn natural i preveure, pel futur, un desenvolupament urbanístic ordenat i harmoniós del territori parroquial, subjecta la realització de qualsevol tipus d'obra a la prèvia autorització comunal (article 4).

La mateixa normativa exigeix la presentació obligatòria d'un avantprojecte per tots els actes d'ús de sòl (article 5) i en descriu de manera molt exhaustiva (article 6) la documentació tècnica que hi cal adjuntar per tal de poder ser examinat per la Comissió de Serveis Públics, fer-ne l'informe corresponent i elevar-lo a la Junta de Govern del Comú, tot això amb caràcter previ a l'autorització definitiva (la documentació per a obtenir la qual es detalla en l'article 7) i sense perjudici de l'aplicació del Reglament per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny, aprovat pel Govern el 7 de març de 1990, al qual es refereix l'article 10.

En el cas, la petició dels agents anava acompanyada d'un "avantprojecte" consistent en una memòria descriptiva de mitja plana sense signar i d'un plànol a escala 1/2000, documentació que resulta tan notòriament insuficient i tan allunyada d'allò que exigeix l'article 6 esmentat que no era susceptible d'esmena i no permetia altra alternativa que reproduir la petició correctament. En puritat, més que el requeriment de sanació al qual s'ha fet referència en el fonament de dret anterior, allò que havia d'haver fet el Comú era requerir al sol·licitants perquè presentessin una nova petició d'autorització adjuntant tots els documents que demana la normativa abans exposada. Però com també acabem de dir, la manca d'aquest requeriment no pot determinar una decisió favorable a la petició dels agents, ja que l'autorització de construcció només pot atorgar-se després de comprovar, mitjançant la documentació exigida per les disposicions aplicables, que l'obra que es vol dur a terme s'ajusta a la legalitat urbanística vigent.

Els apel·lants també sostenen que l'únic que pretenien amb l'avantprojecte que van presentar era la declaració, pel Comú, del dret a dur a terme el vial, sense perjudici de què aquest dret fos concretat posteriorment per la decisió final del

Comú aprovant el projecte definitiu d'acord amb les directrius que la pròpia corporació hagués volgut establir. En qualsevol cas, per tal que l'Hble. Comú de La Massana pugui analitzar un avantprojecte, aquest ho ha de ser veritablement i el presentat pels agents no ho era, com ha quedat exposat.

La sentència de la Batllia que així ho va considerar és ajustada al dret i s'imposa la desestimació del recurs d'apel·lació contra ella interposat pels agents, amb un pronunciament de plena confirmació.

Quart.- En l'escrit d'apel·lació es demana la condemna del Comú al pagament de les costes processals d'ambdues instàncies, pretensió que tampoc ha de prosperar per què no hi ha mèrits per la seva imposició, i més quan les pretensions dels que ho sol·liciten han estat totalment desestimades en les dos instàncies processals.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. Maria Dolors M.V., Fermí C.C. i Octavi F.S. contra la sentència de la Secció administrativa de la Batllia, número 98-34, de 12 de maig de 1998, per la qual desestimava la demanda i declarava ajustada al dret la desestimació, per silenci administratiu, de la sol·licitud que fou adreçada a l'Hble. Comú de La Massana el 22 d'agost de 1997, pronunciament que es confirma, sense fer imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.